

Съхранение на лозовия материал

Съхраняването на посадъчния лозов материал през зимата става при определени условия. Обикновено това се прави в специално изградени помещения. Закупените през пролетта лозички могат да се съхраняват кратко време преди да се засадят. Поставят се отвесно във влажен пясък и се покриват до спойката. Те се запазват в избени помещения или под навес. Могат да се съхраняват и на открито във влажна почва на отцедливо място при засаждане наскоро.

Съхраняването на лозичките през зимата е свързано с известни рискове. Те се запазват в подходящи изби, мазета и др. Необходимо е да се насипе слой пясък, дебел 10-15 см, и върху него да се поставят снопчетата лози. Изправят се едно до друго и след като се нареди цял ред, около половината от подложките и корените се засипват с пласт навлажнен пясък. Нарезда се втори ред и се засипва по същия начин. Всички празнини се запълват добре с пясък, но до спойката.

През зимата непрекъснато се контролира температурата, която трябва да варира в границите от 0 до 8°. При засъхване пясъкът се навлажнява внимателно с пръскачка. Появата на плесен не създава допълнителни проблеми, защото е повърхностна. Пренасянето на лозовия посадъчен материал трябва да се извършва в дни, когато температурата е положителна. При транспортирането лозичките трябва да бъдат покрити с влажна слама и брезент, който ги предпазва от засъхване.

Качествените за засаждане лозички трябва да имат дължина на стеблото 32-34 см, а едногодишният зрял летораст да е 15 см. В основата си лозите трябва да имат най-малко три добре развити корена, излизащи в различни посоки, с дължина на здравата част не по-малко от 7 см. За присадените вкоренени лози е много важно да са със здрава кръгова спойка. При огъване в зоната на срастването не трябва да се чупят или да се появяват пукнатини. Нужна е здравина на присадника и подложката, без наранявания, особено в зоната на първите три очи на летораста. Не трябва да има туморчета и тъмни петна под кората.